

4. O wysokości premii i jej przyznaniu decyduje rektor szkoły wyższej.

§ 7. 1. Pracownikom wymienionym w §§ 5 i 6, którzy wykonują pracę w warunkach szczególnie szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych, może być przyznany dodatek specjalny w wysokości od 10 do 30% wynagrodzenia podstawowego.

2. Szczegółowy wykaz prac, o których mowa w ust. 1, oraz wysokość procentową dodatku, zależną od stopnia szkodliwości i uciążliwości pracy, określają właściwi ministrowie, którym podlegają szkoły wyższe, w porozumieniu z Ministrem Finansów i właściwymi związkami zawodowymi.

§ 8. 1. Pracownicy, wymienieni w §§ 5 i 6, mają prawo do dodatku za pracę w godzinach przekraczających tygodniowy wymiar czasu pracy, określony w ustawie z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. z 1933 r. Nr 94, poz. 734 z późniejszymi zmianami).

2. Dodatek za pracę w godzinach nadliczbowych wypłaca się według art. 16 powołanej w ust. 1 ustawy, w brzmieniu

nadany dekret z dnia 16 maja 1945 r. (Dz. U. Nr 1, poz. 117).

§ 9. Tracą moc obowiązującą:

1) uchwała nr 151 Rady Ministrów z dnia 31 marca 1956 r. w sprawie przyznania dodatku specjalnego pracownikom fizycznym zatrudnionym w niektórych zakładach naukowych szkół wyższych podległych Ministrowi Szkolnictwa Wyższego (Monitor Polski Nr 31, poz. 399),

2) uchwała Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie ryczałtowego wynagrodzenia pracowników państwowych (Monitor Polski Nr A-13, poz. 152 z późniejszymi zmianami) w zakresie unormowanym niniejszą uchwałą.

§ 10. Wykonanie uchwały porucza się zainteresowanym ministrom.

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1956 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Nowak

977

UCHWAŁA Nr 592 RADY MINISTRÓW

z dnia 22 września 1956 r.

w sprawie dodatków uzasadnionych specjalnymi kwalifikacjami i nagród przyznawanych pracownikom administracji szkół wyższych, pracownikom obsługi i robotnikom remontowym oraz dozorcóm, portierom i strażnikom, zatrudnionym w szkołach wyższych.

Na podstawie art. 8 ust. 2, art. 10 i 37 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Pracownikom państwowym objętym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 22 września 1956 r. w sprawie uposażenia pracowników administracji szkół wyższych (Dz. U. Nr 41, poz. 193) może być przyznawany dodatek specjalny do uposażenia uzasadniony specjalnymi kwalifikacjami.

2. Przy przyznawaniu dodatku, wymienionego w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy uchwały nr 100 Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1953 r. w sprawie przyznawania niektórym kategoriom pracowników państwowych dodatków uzasadnionych specjalnymi kwalifikacjami i warunkami służby (Monitor Polski Nr A-10, poz. 139 z późniejszymi zmianami), z tym że w szkołach wyższych ma zastosowanie tabela B podana w § 1 ust. 1 tej uchwały w brzmieniu nadanym uchwałą nr 265 Rady Ministrów z dnia 2 czerwca 1956 r. (Monitor Polski Nr 53, poz. 585).

§ 2. 1. Ustala się w szkołach wyższych fundusz nagród dla pracowników administracji szkół wyższych, pracow-

ników obsługi i robotników remontowych oraz dla dozorców, portierów i strażników zatrudnionych w szkołach wyższych — w wysokości 1% funduszu płac tych pracowników.

2. Niezależnie od funduszu, o którym mowa w ust. 1, ustala się w ministerstwach, którym podlegają szkoły wyższe, fundusz nagród z przeznaczeniem dla pracowników wymienionych w ust. 1 w wysokości 0,5% funduszu płac tych pracowników.

3. Nagrody z funduszu, o którym mowa w ust. 1, przyznaje rektor. Nagrody z funduszu określonego w ust. 2 przyznaje minister, który jednakże może swoje uprawnienia w tym zakresie przekazać całkowicie lub częściowo rektorowi szkoły wyższej przydzielając jednocześnie stosowną część funduszu nagród, o którym mowa w ust. 2.

§ 3. Wykonanie uchwały porucza się zainteresowanym ministrom.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1956 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Nowak

978

UCHWAŁA Nr 596 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 25 września 1956 r.

w sprawie zniesienia stanowiska Generalnego Pełnomocnika Rządu dla Spraw Powszechnej Inwentaryzacji i przekazania jego zadań Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego.

W celu zapewnienia prawidłowego przeprowadzenia powszechnej inwentaryzacji środków trwałych w gospodarce uspołecznionej Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej Prezydium Rządu uchwała, co następuje:

§ 1. Znosi się stanowisko Generalnego Pełnomocnika Rządu dla Spraw Powszechnej Inwentaryzacji utworzone uchwałą nr 896 Prezydium Rządu z dnia 10 października 1952 r. w sprawie przystąpienia do prac przygotowawczych dla prze-

prowadzenia powszechnej inwentaryzacji środków trwałych w gospodarce uspołecznionej Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Monitor Polski Nr A-88, poz. 1372).

§ 2. Zadania, obowiązki i uprawnienia Generalnego Pełnomocnika Rządu dla Spraw Powszechnej Inwentaryzacji, ustalone uchwałą wymienioną w § 1 i uchwałą nr 537 Prezydium Rządu z dnia 2 sierpnia 1954 r. w sprawie ustalenia zasad i zakresu powszechnej inwentaryzacji środków trwałych oraz określenia trybu przeprowadzenia prac przygotowawczych i terminu ich zakończenia — przekazuje się Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego.

§ 3. Pracownicy zatrudnieni w dniu wejścia w życie uchwały w Biurze Powszechnej Inwentaryzacji przechodzą do pracy w Głównym Urzędzie Statystycznym z zachowaniem ciągłości pracy.

§ 4. Zobowiązuje się Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego do:

- 1) przedłożenia Prezydium Rządu w terminie 2-miesięcznym projektu uchwały Prezydium Rządu w sprawie trybu, zakresu oraz terminu przeprowadzenia powszechnej inwentaryzacji,

2) dokonania — w razie potrzeby — w ustalonym trybie zmian w strukturze Głównego Urzędu Statystycznego w związku z przejęciem zadań, o których mowa w § 2,

3) ustalenia w terminie miesięcznym liczby pracowników z wyższym wykształceniem technicznym niezbędnych dla wykonywania dalszych prac w zakresie inwentaryzacji i skierowania pozostałych do pracy w innych resortach na podstawie zapotrzebowań resortów.

§ 5. Tracą moc przepisy § 2 ust. 1 i § 4 uchwały nr 896 Prezydium Rządu z dnia 10 października 1952 r. w sprawie przystąpienia do prac przygotowawczych dla przeprowadzenia powszechnej inwentaryzacji środków trwałych w gospodarce uspołecznionej Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Monitor Polski Nr A-88, poz. 1372).

§ 6. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Nowak

979

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 25 września 1956 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 31 grudnia 1955 r. w sprawie trybu rozdziału materiałów przeznaczonych na zaopatrzenie zakładów usługowych prowadzonych przez niektóre jednostki gospodarki uspołecznionej i indywidualnych rzemieślników w roku 1956.

Na podstawie § 3 pkt 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1949 r. Nr 26, poz. 190 i Nr 61, poz. 478 oraz z 1950 r. Nr 22, poz. 188) zarządza się w porozumieniu z Ministrami Handlu Wewnętrznego i Przemysłu Drobego i Rzemiosła oraz z Zarządem Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 31 grudnia 1955 r. w sprawie trybu rozdziału materiałów przeznaczonych na

zaopatrzenie zakładów usługowych prowadzonych przez niektóre jednostki gospodarki uspołecznionej i indywidualnych rzemieślników w roku 1956 (Monitor Polski z 1956 r. Nr 2, poz. 21 oraz Nr 30, poz. 394) wprowadza się następujące zmiany:

w tytule oraz w § 1 ust. 1 i w § 11 po wyrazach „1956 r.” dodaje się wyrazy „i na I kwartał 1957 r.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: *St. Jędrzychowski*

980

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW FINANSÓW ORAZ GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 19 września 1956 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 31 lipca 1953 r. w sprawie rozciągnięcia przepisów uchwały nr 17 Prezydium Rządu z dnia 10 stycznia 1952 r. na przedsiębiorstwa geodezyjne i geologiczne nadzorowane przez Ministra Gospodarki Komunalnej oraz trybu i terminów sporządzania faktur przejściowych i ustalania podstawy rozliczeń za roboty wykonywane przez te przedsiębiorstwa.

Na podstawie §§ 4, 5 i 22 uchwały nr 17 Prezydium Rządu z dnia 10 stycznia 1952 r. w sprawie zasad rozliczeń za roboty budowlano-montażowe i prace projektowe w zakresie inwe-

stycji i kapitalnych remontów między jednostkami gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr A-6, poz. 59 i Nr A-106, poz. 1642), art. 6 dekrety z dnia 13 czerwca 1956 r. o państwo-